

Módosítás 3

Lars Patrick Berg, Jérôme Rivière
az ID képviselőcsoport nevében

Jelentés**A9-0054/2019****David McAllister**

Éves jelentés a közös kül- és biztonságpolitika végrehajtásáról
(2019/2136(INI))

Az A9-0054/2019 számú nem jogalkotási állásfoglalási indítvány helyébe lépő alternatív állásfoglalási indítvány (az eljárási szabályzat 181. cikkének (3) bekezdése)

Az Európai Parlament állásfoglalása a közös kül- és biztonságpolitika végrehajtásáról

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács által az Európai Parlament számára készített, a közös kül- és biztonságpolitikáról szóló éves jelentésre,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) V. címére,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Alapokmányára és az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ) 1975. évi Helsink-i Záróokmányára,
- tekintettel az 1949. évi Észak-atlanti Szerződésre és az EU és a NATO közötti együttműködésről szóló, 2018. július 10-i együttes nyilatkozatra,
- tekintettel a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseelője (alelnök/főképviselő) által a politikai elszámoltathatóságról tett nyilatkozatra¹,
- tekintettel az Európai Unió kül- és biztonságpolitikájára vonatkozó, 2016. évi globális stratégiára,
- tekintettel a Bizottságnak és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseelőjének „Az ellenállóképesség stratégiai megközelítése az EU külső tevékenységeiben” című, 2017. június 7-i közös közleményére (JOIN(2017)0021),
- tekintettel a 2018. május 17-i Szófia-i Nyilatkozatra és a bővítésről, valamint a stabilizációs és társulási folyamatról szóló, 2018. június 26-i és 2019. június 18-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezete Közgyűlésének az „Alakítsuk át világunkat: a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrend” című, 2015. szeptember 25-i 70/1. sz. határozatára,

---

¹ HL C 210., 2010.8.3., 1. o.

- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1325. sz. határozatára, amely 2000-ben létrehozta a nőkkel, a békével és a biztonsággal kapcsolatos menetrendet,
  - tekintettel a Tanácshoz, a Bizottsághoz és az Európai Külügyi Szolgálathoz (EKSZ) intézett, a 2017. novemberi csúcstalálkozó előkészítéseként a keleti partnerségről szóló, 2017. november 15-i ajánlására²,
  - tekintettel eljárási szabályzata 54. cikkére,
  - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A9-0054/2019),
- A. mivel a Parlamentnek kötelessége és felelőssége, hogy megkérdőjelezze a közös kül- és biztonságpolitika (KKBP), valamint a közös biztonság- és védelempolitika (KBVP) hatékonyságát;
  - B. mivel jelenleg tanúi vagyunk annak, hogy a hagyományos partnerek kivonulnak a globális színtérről, az együttműködésre és az intézményekre növekvő nyomás nehezedik, és a regionális hatalmak egyre magabiztosabbá válnak;
  - C. mivel az iszlamizmus jelenleg az Európa közbiztonságát fenyegető egyik legnagyobb kihívást jelenti, és gyors, határozott és összehangolt fellépést igényel mind hazai szinten, mind a határokon kívül;
  - D. mivel a nemzeti parlamenteknek az országuk saját kül- és biztonságpolitikájával kapcsolatos előjogait kiemelt fontossággal kell kezelni és tiszteletben kell tartani; mivel egy túlzottan ambiciózus közös külpolitika alááshatja az európai biztonságot;
  - E. mivel a világban az erőviszonyok globális eltolódása figyelhető meg, és a külpolitikát meghatározó legfőbb tendencia a geopolitikai verseny, amely gyors és megfelelő válaszmechanizmusokat és reagálási képességet tesz szükségessé, ami a leginkább a meglévő struktúrák révén valósítható meg;
  - F. mivel a globális konfliktusok legfőbb kiváltó okai közé tartozik az elnyomás, valamint a tömeges és ellenőrizetlen migráció;
  - G. mivel az Unió bővítési politikája az instabilitás egyik forrása;
  - H. mivel, tekintettel a fontos fegyverzet-ellenőrzési és leszerelési megállapodások felbomlására és az újonnan megjelenő technológiákra, például a kibertechnológiára és az autonóm fegyverek leszerelésére, a fegyverzet-ellenőrzésnek és a tömegpusztító fegyverek elterjedése elleni küzdelemnek központi szerepet kell kapnia az uniós tagállamok kül- és biztonságpolitikájában;
1. úgy véli, hogy az Unió tagállamainak nagyobb mértékben kell támaszkodniuk a kereskedelmi és fejlesztési eszközökre;
  2. hangsúlyozza, hogy az Unió tagállamainak a „reagálás” helyett az „előre gondolkodás” felé kell elmozdulniuk, és kiemeli a hasonlóan gondolkodó stratégiai partnerekkel való

²HL C 356., 2018.10.4., 130. o.

összefogás fontosságát a nyugati értékek védelmezése érdekében;

3. emlékeztet arra, hogy az EU vezette polgári missziók működése nem hatékony, és felhívja a Bizottságot, hogy indítson független, átlátható ellenőrzést az összes korábbi és jelenlegi nemzetközi polgári, valamint rendőri művelet/misszió felett;
4. úgy véli, hogy a konfliktusmegelőzést, a békeépítést és az elhúzódó konfliktusok békés rendezését – különösen az EU közvetlen szomszédságában – prioritásnak kell tekinteni az elkövetkező években az Unió tagállamai számára;
5. emlékeztet arra, hogy a modern demokráciák teljeskörűen működő jogalkotói ágakat igényelnek, és e tekintetben hangsúlyozza a parlamentek munkája támogatásának fontosságát mind a Nyugat-Balkánon, mind a szomszédságban;
6. emlékeztet a tagállamok szuverenitására, és hangsúlyozza, hogy olyan együttműködésen alapuló kül- és biztonságpolitikákra van szükség, amelyek alapvetően nem kényszerítő jellegűek;
7. olyan hiteles stratégiát szorgalmaz a Nyugat-Balkánon, amelynek ki kell zárnia minden további bővítést olyan országokkal, mint Albánia, Bosznia-Hercegovina és Koszovó;
8. kéri a tagállamokat, hogy erősítsék meg kapacitásukat, valamint ösztönözzék az együttműködést és az információmegosztást annak megakadályozása érdekében, hogy a harmadik országok állami és nem állami szereplői ellenséges módon beavatkozzanak a tagállamok döntéshozatalába;
9. elismeri, hogy az európai biztonságot fenyegető egyik legnagyobb veszély a tömeges és ellenőrizetlen migráció, és úgy véli, hogy ennek a kérdésnek központi szerepet kell kapnia a tagállamok kül- és biztonságpolitikájában;
10. hangsúlyozza, hogy az iszlamizmus fenyegetést jelent Európára nézve, és összehangolt erőfeszítésekre szólít fel e kihívás kezelése érdekében, olyan partnerekkel együttműködve, mint az Egyesült Államok és Oroszország;
11. hangsúlyozza, hogy le kell állítani a Törökországgal folytatott partnerségi és bővítési eljárásokat, különös tekintettel az ország által irányított, folyamatban lévő jogellenes cselekményekre, például a szíriai és líbiai invázióra, valamint a szuverén ciprusi és görög állam szigeti területein folytatott illegális fúrásokra;
12. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Tanács elnökének, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének és a tagállamoknak.

Or. en